

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zarzuca Komisji błędy, zaniechania i nieprawidłowości w dziedzinie zarządzania personelem, które wyczerpują znamiona bezprawnego działania względem skarżącej prowadzącego do powstania odpowiedzialności tej instytucji. Zdaniem skarżącej Komisja dopuściła się nadużycia władzy oraz naruszyła rozliczne wymogi proceduralne, prawo do obrony oraz obowiązek uzasadnienia. Ponadto zaskarżone akty są według skarżącej dotknięte oczywistym błędem w ocenie i naruszają art. 26 regulaminu pracowniczego oraz rozporządzenie nr 45/2001⁽¹⁾, obowiązek staranności, obowiązek pomocy przewidziany w art. 24 regulaminu pracowniczego, zasady ekspektatywy rozwoju kariery i dobrego administrowania. Ponadto skarżąca twierdzi, że była ofiarą molestowania psychicznego.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2007 r. — Joseph przeciwko Komisji

(Sprawa F-54/07)

(2007/C 199/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anne Joseph (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: N. Lhoëst, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności umowy o pracę ze skarżącą, podpisanej w dniu 20 lipca 2006 r., w zakresie, w jakim okres jej trwania został określony na 15 miesięcy począwszy od dnia 16 października 2006 r. do dnia 15 stycznia 2008 r.;
- o ile istnieje taka potrzeba, stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji Komisji z dnia 13 lutego 2007 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 20 października 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności umowy o pracę zawartej z nią w charakterze pracownika kontraktowego na

podstawie art. 3 bis Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (WZIP), ponieważ okres trwania umowy nie został określony na 3 lata, lecz na 15 miesięcy i to po pierwsze na podstawie decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie maksymalnego okresu zatrudnienia niestalego personelu w służbach Komisji i po drugie art. 12 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących procedury zatrudniania i zatrudnienia pracowników kontraktowych w Komisji (OPA-PK-K).

Zdaniem skarżącej decyzja z dnia 28 kwietnia 2004 r., w szczególności jej art. 3, jest niezgodna z prawem, ponieważ narusza art. 85 ust. 1 akapit pierwszy WZIP. W każdym bądź razie zgodnie z jej art. 1 ust. 2 decyzja ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ skarżąca została zatrudniona w celu wykonywania istotnych zadań.

Skarżąca podnosi również niezgodność z prawem OPA-PK-K, w szczególności ich art. 12, który narusza art. 85 ust. 1 WZIP. W każdym bądź razie zdaniem skarżącej Komisja naruszyła art. 12 ust. 1 bis i 1 ter OPA-PK-K, który nie umożliwia, dla celów obliczenia maksymalnego okresu zatrudnienia w charakterze pracownika kontraktowego, zliczania okresu trwania umowy zawartej na podstawie 3 ter WZIP z okresem trwania umowy zawartej na podstawie art. 3 bis WZIP.

Ponadto skarżąca podnosi naruszenie zasad niedyskryminacji, dobrego administrowania i interesu służby.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2007 r. — Collotte przeciwko Komisji

(Sprawa F-58/07)

(2007/C 199/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pascal Collotte (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o niewypisaniu nazwiska skarżącego na listę osób awansowanych z grupy zaszeregowania A*11 do grupy zaszeregowania A*12 w ramach „Postępowania w sprawie awansu za 2006 r.”, a w rezultacie decyzji o jego nieawansowaniu, opublikowanej w Informacjach administracyjnych nr 55-2006 z dnia 17 listopada 2006 r.;

- obciążenie strony pozwanej zapłatą, tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania oraz naruszenia kariery zawodowej skarżącego, kwoty 25 000 EUR, z zastrzeżeniem jej zwiększenia lub zmniejszenia w trakcie postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były członek personelu tymczasowego, powołany na urzędnika w dniu 16 kwietnia 2004 r. do grupy zaszerogowania A*11, po tym jak został laureatem konkursu wewnętrznego, został uznany za niekwalifikującego się do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r. w związku z tym, że nie wykazał się umiejętnością pracy w trzecim języku, zgodnie z art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz że nie mógł powołać się na wyjątek przewidziany dla urzędników posiadających w dniu 1 kwietnia 2006 r. dwuletni staż pracy w danej grupie zaszerogowania.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego oraz okoliczności, iż administracja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie. W szczególności skarżący podnosi, że na podstawie przepisów przejściowych do art. 11 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego nie powinien być stosowany podczas postępowania w sprawie awansu za 2006 r., tym bardziej, że przepisy wykonawcze do tego przepisu zostały przyjęte dopiero w grudniu 2006 r. Skarżący podnosi brak dostępu w odpowiednim czasie do szkolenia koniecznego dla zdobycia umiejętności pracy w trzecim języku, ponieważ w tym, że sporny przepis obowiązuje w jego przypadku został poinformowany dopiero w sierpniu 2006 r.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia obowiązku staranności, zasad dobrej administracji i właściwego zarządzania, jak również istnienia nadużycia władzy. Skarżący podnosi mianowicie, że administracja nie miała prawa zastosować w ostatniej chwili wobec niego art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Trzeci zarzut dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasady pewności prawa. Służby Komisji udzieliła skarżącemu konkretnych i zgodnych zapewnień co do braku zastosowania w jego przypadku nowego wymogu określonego w art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Czwarty zarzut dotyczy naruszenia zasad równości traktowania personelu, niedyskryminacji i proporcjonalności. Skarżący znalazł się w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi członkami personelu tymczasowego, którzy po tym jak zostali laureatami konkursu wewnętrznego dającego prawo do powołania na urzędnika, zostali — w odróżnieniu od skarżącego — powołani na urzędników już w dniu 1 kwietnia 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2007 r. — Feral przeciwko Komitetowi Regionów

(Sprawa F-59/07)

(2007/C 199/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pierre-Alexis Feral (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M.-A. Lucas, adwokat)

Strona pozwana: Komitet Regionów Unii Europejskiej (KR)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Administracji i Sekretarza Generalnego KR z dnia 26 lipca 2006 r. w przedmiocie żądania zwrotu kwot wypłaconych skarżącemu z tytułu zastosowania do części jego dochodów, przekazywanej do Francji od marca 2003 r. do maja 2005 r., współczynnika korygującego;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Administracji KR z dnia 4 grudnia 2006 r. określającej wysokość tej kwoty na 3 600,16 EUR;
- zobowiązanie KR do dokonania zwrotu na rzecz skarżącego kwoty 3 600,16 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 8 % rocznie, naliczane od dnia wezwania do zapłaty do dnia całkowitej zapłaty;
- zobowiązanie KR do zapłaty na rzecz skarżącego kwoty, która powinna być mu zostać zapłacona z tytułu zastosowania współczynnika korygującego do części jego dochodów, które powinny być zostać przekazane do Francji począwszy od czerwca 2005 r., powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 8 % rocznie, naliczane od dnia wezwania do zapłaty do dnia całkowitej zapłaty;
- zobowiązanie KR do wznowienia, począwszy od dnia wydania wyroku w tej sprawie, dokonywania przelewu kwoty dochodów do Francji, powiększonej o kwotę wynikającą z zastosowania współczynnika korygującego stosowanego dla tego państwa;
- obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), art. 2 akapit drugi ostatnie tiret uregulowania ustalającego tryb dokonywania przelewów części wynagrodzenia urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „uregulowaniem wspólnym”) oraz pkt 2 i 4 wniosków końcowych dyrektorów administracji nr 204/92 z dnia 3 grudnia 1992. Zdaniem skarżącego KR nie mógł stwierdzić braku podstawy dla dokonywania przelewu części jego dochodów do Francji na konto oszczędnościowe na cele mieszkaniowe na podstawie art. 17 ust. 2 załącznika VII do regulaminu ze względu na okoliczność, że wpłaty na to konto osiągnęły maksymalny pułap wpłat. W szczególności skarżący podnosi, że uregulowanie wspólne nie ustanawia wymogu, aby kwoty przekazów odpowiadały kwotom obowiązkowych rat, jak również, że przekroczenie maksymalnego pułapu wpłat odzwierciedla utrwaloną praktykę bankową zgodną z przepisami prawa francuskiego regulującymi konta oszczędnościowe na cele mieszkaniowe, na która wskazano we wnioskach końcowych dyrektorów administracji.